

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: I Cana Galilæa der Et Bryllups Høytiid skeede

Citation: Kingo, Thomas: "I Cana Galilæa der Et Bryllups Høytiid skeede", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 188. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid79395/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Saa og om sig begive kand, Hand kom i sorg og Vaan||de, Hun 237
Medhielp er i Lyst og Nød, Ham elske bør i Liv og Død, Og
mens hun haffver Aande.

[13] Hun sine Børn og elske maa, Dem rygt' og flittig lære, Til
HErrens Frygt dem holde saa, At Gud aff dem faar Ære: Hun 5
skal og leve kydskelig, Paa Tugt og Dyd befitte sig, Det hendes
Priis skal være.

[14] Huu|fraadig hun og være maa, Sig hiemme lade finde,
Sit Huus med fliid at vare paa, See vel til ud' og inde, Mod
Arme tee sig mildelig, Dem altid hielpe rundelig, Og deris saar 10
forbinde.

[15] Hun skal med Blusel og med Tugt, I Klæder ogsaa prydes,
Hver hellig Qvinde følge smugt, At HErrens Bud ey brydes, Aff
Perler, Guld og Verdens bram Ey giøre sig en stoltheds Ham,
Som i Guds Ord forbydes. 15

[16] Naar Qvind' og Mand saa skikke sig, Hver merker saa sin
Lære, Da maa de vente visselig, Aff Gud vor Frelser kiære, Ald
Naade, Lykk' og Salighed, Først her ogsaa i Ævighed, Og alt
hvad de begiære.

[17] Thi bede vi, O naadig Gud, Du vilt hos alle være, Som 238
leve efter dine Bud I Egteskab med Ære, Regier dem med din
Naad' og Aand, De saa i Verden leve kand, De Kronen hist maa
bære.

under dend Melodie:

Dend signede Dag er os beteed, etc. 25

I Cana Galilæa der Et Bryllups Høytiid skeede, Vor JEsus og
hans Moder kier De vaare selv tilstede, Disciplerne de vaar'
og der, Bedrøvelse kom ogsaa nær, Thi Viin vaar ey for haande,
Maria gaar til Sønnen sin, Hun siger: de har ingen Viin, De ere i
stoor Vaande. 30

[2] O Qvinde, hand strax svarede, Hvad er det for en Tale?

Er jeg ey Verdens Hielpere, Hvo vil mig da befale? Min Time
end ey kommen er; Maria bad dem alle der, Som tiende dem for
Boorde, De alle skulle nøye see, Hvad JESus hand befalede, At
de med fiid det gjorde.

[3] De haffde efter Jøde skik, Sex Vand-Kar som der stode,
239 Too Maader eller tre || vel gik I hver, der aff sig tode De Jøder
som sig rensede; JESus befaler Tienerne, I Karrene I fylder Det
reene og det klare Vand; Det gjøre de og strax paa stand, Og
ofven fuld dem tylder.

10 [4] Dernest hand dem Befalning gaff, De skulle øs' og føre
Til Kiøgemesteren der aff, Det monne de og gjøre: Der hand
da smagte Vinen klar, Som lidet før var Vandet bar, Og det ey
tænke kunde, Men Tienerne som vaare med, Og hendte Vandet
aff sin sted, De viste det til grunde.

15 [5] Strax Kiøgemesteren hengik, Dend Brudgom til sig kaldte,
Og undrendes paa denne skik, Til ham saaledes taldte: Dend
gode Viin hver skiænker først, At slykke sine Giesters Tørst, Men
naar de drukne ere, Dend ringere mand da frembær, Men tvert
imod dend beste her Du lader sidst frembære.

20 [6] Det var det allerførste Tegn Vor Frelser hand gjorde,
Udi dend Galilæisk' Egn, Ved Canæ Bryllups Boorde, Hvor
240 med hand sin Almægtighed Og || Guddoms store herlighed Be-
gyndte at udvise, Saa hans Disciple troede vist, At hand vist vaar
dend HERRe Christ, Ald Verden skulde prise.

25 [7] Gud Fader, Søn og hellig Aand, Som vilde selv fremlede
En Evam til sin Egte-Mand, Vi hiertelig dig bede: Regiere du
hver Qvind' og Mand, At de i deres Egte-stand Dig lydige maa
være, Og i bestandig Kierlighed, I Guds Frygt og ald Ærlighed
Retsindelig dig ære.

30 [8] Staa selv i deres stand dem bi, Imod ald Nød og Fare, Paa
hver en deres Vey og stj Du dennem vel bevare, Og vende aff

Miskundhed din Ald deres Modgangs Vand til Viin, Og lad dem see din Ære, Paa det de med Bestandighed, Udi din Roe og herlighed Maa ævig hos dig være.

M: Niels Sørensen.

Kand siunges som: Kommer til mig sagde Guds søn, etc. 5

OM Egteskab vi siunge vil, Gud giv os Naaden sin der til,
Sit Navn til Lov og Ære: Hver Christen og til Lær|dom 241
good, O JESU giv os der til Mood, Du vilt og hos os være.

[2] Gud Adam skabt' i Paradiis, Ham gjorde hellig ogsaa viis,
I Billed sit det reene, Gud skabte ham og Eva med Til Medhielp, ro
thi hand saae vel ded, Hand kund' ey være eene.

[3] En søvn hand kaste Adam paa, Og der hand nu i søvnen
laa, Hand Been tog aff hans side, Der aff hand bygd' en Jomfru
prud, Som skulle være Adams Brud, Og ham ald Ære vide.

[4] Der Adam vognede og saa Dend deylig Jomfru for ham staa, 15
Hans herte fast da brende, Aff Kierlighed foruden harm, Tog
hand sin Kiærist' i sin Arm, For Hustru hende kiende.

[5] Hun er mit Kiød og mine Been, Det siger jeg foruden Meen,
Os ingen skal atskille. Mandinden hun vel kaldes maa, Fordi
Gud det har skicket saa, Som hand det hafve vilde. 20

[6] Til Morgen-skienk Gud gav dem saa Det best' i Verden
var at faa, Velsigned dem tillige, I Paradiis de skulle boe, At ||
leve der i Lyst og Roe, Og ey fra hannem vige. 242

[7] For Klæder og Klenoder med, Gav hand dem sin Uskyl-
dighed, Dem med Forstand at pryde; Som bedre var end Sølv 25
og Guld, Og alt som Verden er aff fuld, Det skulle de da nyde.

[8] Hand gav dem ogsaa under haand, Hvert Creatur som
haffde Aand, Med Fugl' og Diur tillige, Dem lydige skulle være
alt, Det Adam haffd' i sin Gevalt, Og maatte for dem vige.

[9] Dend arge Slange vorde Vee, Hand kunde det ey lenge see, 30